

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.
Swipe to change

Španjolski

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Španjolska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Općenito, izvršenje u okviru građanskog i trgovačkog prava znači da ako počinitelj ne postupi dobrovoljno u skladu s izvršivom odlukom (kao što je pravomoćna presuda), tužitelj mora podnijeti zahtjev za sudske izvršenje kako bi osigurao da se postupi u skladu s tom odlukom. Na primjer, da bi se izvršio povrat duga koji je naložen tuženiku, ali on to nije učinio, tužitelj (vjerovnik) podnosi zahtjev za sudske izvršenje i dobiva povrat zapljenom dužnikovih tekućih računa ili dužnikove nepokretne imovine nakon čije je dražbe od prihoda te dražbe moguće platiti iznos koji se duguje vjerovniku.

Izvršenje je dio odgovora na odredbu iz španjolskog Ustava iz 1978. kojom se sucima i sudovima povjerava zadaća donošenja presuda i njihova izvršenja (članci 117. i 118. Ustava). Stoga su stranke u postupku obvezne postupati u skladu s presudama i drugim sudskim odlukama te osigurati suradnju koja je potrebna kako bi se izvršila odluka. Sudac mora osigurati pravilno ispunjavanje tih zahtjeva.

Izvršenje sudske odluke znači postupanje u skladu s mjerama koje je naložio sud, tj. ostvarenje punog prava koje je stekla stranka koja je uspjela u sporu. To može uključivati tužitelja (dalje u tekstu „stranka koja traži izvršenje“ (*ejecutante*)) koji zahtijeva naknadu novčanog iznosa, pravo da zatraži činjenje ili nečinjenje neke radnje ili da se priznato pravo ostvari upisom u relevantni javni registar, ovisno o odluci.

Izvršenje može biti konačno ili privremeno. U potonjem slučaju, i u određenim okolnostima, presuda koja još nije pravomoćna izvršava se kako bi se spriječilo da vjerovnik snosi gubitke tijekom tog privremenog razdoblja (tj. tijekom postupovnih radnji u postupku protiv te odluke i tijekom izdavanja pravomoćne presude) zbog odgađanja svojstvenih postupku (članci od 524. do 537. Zakona o parničnom postupku (*Ley de Enjuiciamiento Civil*)).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Španjolskim se zakonodavstvom izvršenje presuda povjerava sucima i sudovima u skladu sa zakonima i pravilima o nadležnosti (članak 117. stavak 3. španjolskog Ustava).

U skladu s Ustavom i Zakonom o parničnom postupku (Zakon 1/2000, 7. siječnja 2000., BOE br. 7. od 8. siječnja 2000., kako je izmijenjen) kojim se uređuju postupci izvršenja u građanskim stvarima, sudac je odgovoran za praćenje pravilne provedbe postupka izvršenja (članci 545., 551., 552. i odgovarajuće odredbe). Sudac na zahtjev stranke koja traži izvršenje pokreće postupak na temelju općeg naloga za izvršenje koji će se izdati nakon što se preispita izvršiva isprava. Sudac će isto tako izdati odluku ako tuženik (dalje u tekstu „dužnik“ (*ejecutado*)) podnese prigovor na izvršenje i pokrene poseban postupak prigovora na izvršenje koji je opisan u nastavku.

Tajnici (*letrados de la administración de justicia*), prethodno nazvani sudskim službenicima (*secretarios judiciales*), odgovorni su za određivanje i donošenje posebnih mjera za izvršenje (zahtjevi za plaćanje, zapljena imovine dužnika, umanjenje trenutačnih računa, plaće itd.). Nakon što sudac izda opći nalog za izvršenje, tajnik je taj koji prati postupak izvršenja i donosi odgovarajuće odluke, bez obzira na to što se u nekim slučajevima protiv tih odluka može podnijeti žalba sudu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Općenito je potrebna pravomoćna presuda ili sudska odluka ili bilo koja druga izvršiva isprava kojom se omogućuje izvršenje (postoje iznimke u kojima odluka još nije pravomoćna, ali je izvršiva, kao što je privremena provedba pobijanih presuda, što je dopustivo u određenim okolnostima).

U skladu s odredbama članka 517. Zakona o parničnom postupku koje se odnose na postupak izvršenja i izvršive isprave, zahtjev za izvršenje mora se temeljiti na ispravi koja je izvršiva. Samo su sljedeće isprave izvršive:

pravomoćna presuda

arbitražne odluke i sporazumi o mirenju. Sporazumi o mirenju moraju se upisati u registar u skladu sa Zakonom o mirenju u građanskim i trgovačkim stvarima (Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles)

sudske odluke kojima se odobravaju ili potvrđuju sudske nagodbe i sporazumi koji su postignuti tijekom postupka i koji su, ako je potrebno, popraćeni odgovarajućim izjavama kako bi se dobio uvid u njihov stvarni sadržaj

javne isprave, pod uvjetom da je riječ o prvim preslikama. Ako je riječ o drugim preslikama, moraju se izdati na temelju sudskog naloga kojim se upućuje na osobu koja će pretrpjeti štetu ili osobu koja prouzročuje štetu ili se moraju izdati uz suglasnost svih stranaka

instrumenti trgovačkih sporazuma koje su potpisale stranke i trgovački posrednik, član strukovnog udruženja, koji ih je pregledao, pod uvjetom da su popraćeni potvrdom u kojoj navedeni posrednik potvrđuje da ugovor odgovara upisima u njegov registar i datumima tih upisa

zakonito izdani vrijednosni papiri na donositelja ili vrijednosni papiri na ime koji predstavljaju dospjele obveze i kupone koji su isto tako plativi na temelju tih vrijednosnih papira, pod uvjetom da kuponi odgovaraju vrijednosnim papirima i da vrijednosni papiri odgovaraju unosima u priznaničnim knjigama.

Prigovor protiv krivotvorenja vrijednosnih papira iznesen tijekom postupka usporedbe neće spriječiti izdavanje naloga za izvršenje ako se stavke podudaraju, ne dovodeći u pitanje naknadni prigovor na izvršenje koji dužnik može podnijeti tvrdeći da su vrijednosni papiri krivotvoreni

važne potvrde koje su izdala tijela odgovorna za registre koji prikazuju vrijednosne papire po njihovim unosima u knjigama koji se navode u Zakonu o tržištu vrijednosnih papira (Ley del Mercado de Valores), pod uvjetom da su popraćeni preslikom javne isprave koja čini vrijednosne papire ili, gdje je primjenjivo, izdanje, ako se takva isprava zahtijeva u skladu sa zakonodavstvom na snazi.

Potvrde na koje se upućuje u prethodnom stavku ne prestaju važiti nakon zahtjeva i naloga za izvršenje

sudski nalog kojim se određuje maksimalni iznos koji se može potraživati u obliku naknade izdan u skladu s uvjetima utvrđenima zakonom u kaznenom postupku koji je pokrenut u odnosu na događaje koje pokriva obvezno osiguranje motornih vozila od odgovornosti treće strane ostale postupovne odluke i dokumenti koji su izvršivi u skladu s tim ili nekim drugim zakonom.

3.1 Postupak

Zahtjev za izvršenje mora se podnijeti suci prvostupanjskog suda (*Tribunal de Primera Instancia*) koji je donio presudu ili odluku koju treba izvršiti. Međutim, ako izvršiva isprava nije presuda, tj. ako ne proizlazi iz sudske odluke ili odluke koju je izdao tajnik suda (kao u slučaju javnih isprava s javnobilježničkom ovjerom koje su izvršive), postoje posebna pravila za dodjelu nadležnosti sudu, ovisno o različitim poveznicama s predmetom. Najčešći je kriterij za dodjelu

boravište dužnika. Stranci koja zahtijeva izvršenje i dužniku pravni savjet mora pružiti odvjetnik, a zastupa ih pravni zastupnik, osim u slučaju izvršenja odluka donesenih u postupku u kojem posredovanje navedenih pravnih stručnjaka nije obvezno.

U preostalom dijelu, postupak je opisan u člancima 548. i dalje Zakona o parničnom postupku; trebalo bi napomenuti da će se nalog za izvršenje izdati samo na zahtjev jedne od stranaka te će biti u obliku zahtjeva, kako je navedeno u nastavku. Nakon što je zahtjev za izvršenje podnesen sudu i pod uvjetom da su postupovna pravila i zahtjevi ispunjeni, sud izrađuje nacrt općeg naloga za izvršenje. Nakon što sudac izda nalog, tajnik izdaje odluku koja sadržava odgovarajuće posebne mjere za izvršenje te mjere za praćenje i istragu imovine dužnika koja se smatra prikladnom za izvršenje.

Obavijest o navedenom nalogu i odluci dostavlja se dužniku uz presliku zahtjeva za izvršenje, bez obzira na to što se mogu poduzeti određene mjere kako bi se zaštitilo vjerovnika od potencijalnih gubitaka.

Dužnik može podnijeti prigovor na izvršenje na temelju posebnih razloga, materijalnih (npr. plaćanje duga) ili postupovnih (npr. ako postoje pogreške u dostavljenoj ispravi), u skladu s člankom 556. i dalje Zakona o parničnom postupku. U tom se slučaju pokreće kontradiktorni postupak, u kojem se smiju ispitati dokazi, a koji se zaključuje izdavanjem naloga kojim se nalog za izvršenje potvrđuje ili se u potpunosti ili djelomično poništava. Protiv te se odluke može podnijeti žalba odgovarajućem pokrajinskom sudu (*Audiencia Provincial*).

3.2 Glavni uvjeti

Kao što je prethodno navedeno, zahtjev za izvršenje mora se podnijeti na zahtjev dotične stranke podnošenjem zahtjeva koji sadržava zahtjev za izvršenje. Zahtjev za izvršenje mora sadržavati ispravu na kojoj se izvršenje temelji, u njemu se moraju navesti izvršenje koje se traži od suda, imovina dužnika koja se može zaplijeniti, mjere praćenja i istrage radi utvrđivanja dužnikove imovine, osoba ili osobe nad kojima će se provesti izvršenje, uz navođenje njihova identiteta i njihovih okolnosti. Ako je izvršiva isprava odluka tajnika ili presuda ili odluka suda odgovornog za izvršenje, zahtjev za izvršenje može se ograničiti na zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje, utvrđivanjem presude ili odluke koju treba izvršiti (članak 549. Zakona o parničnom postupku), dok se, u drugim slučajevima, zahtjev za izvršenje mora predati s dokumentima na kojima se temelji izvršenje (navedeni su u članku 550. Zakona o parničnom postupku). Ako zahtjev za izvršenje ispunjuje prethodne zahtjeve i ako se predloženom ispravom omogućuje nalaganje izvršenja, izvršenje će naložiti sudac ili tajnik svojom odlukom utvrđujući – u slučaju novčanog izvršenja – iznos koji čini glavicu izvršenja i iznos privremeno određen za kamate i troškove, ne dovodeći u pitanje svoje naknadne namire i usklađivanja, a uvijek mora utvrditi zainteresirane osobe i mjere izvršenja koje treba donijeti.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ne dovodeći u pitanje određenu imovinu koja ne može biti predmet zapljene navedenu u nastavku, uvijek bi trebalo naglasiti da mjere izvršenja moraju biti razmjerne iznosu za koji je dopušteno izvršenje. Stoga, sud može naložiti umanjene ako su te mjere pretjerane. Osim toga, ako su mjere nedostadne, stranka koja je zatražila izvršenje može podnijeti zahtjev za njihovu dopunu proširenjem ili povećanjem donesenih mjera. Ako stranka koja je zatražila izvršenje ne zna koja je imovina u vlasništvu dužnika, od suda se može zatražiti da provede ispitivanje. Ta ispitivanja provodi tajnik, izravno sa suda ili podnošenjem zahtjeva nadležnim tijelima. Međutim, postoji niz ljestvica ili ograničenja na zapljene i oduzimanje nadnica i plaća koje se navode u nastavku. Izvršenje koje proizlazi iz naloga za plaćanje naknade za uzdržavanje (određeno u postupku radi ostvarivanja prava na uzdržavanje među srodnicima ili u obiteljskom postupku koji se odnosi na plaćanje naknade za uzdržavanje djece) čini iznimku jer u tim slučajevima izvršenje nije podložno zakonski propisanim ljestvicama, nego sud određuje iznos koji se može zaplijeniti.

Uzimajući u obzir imovinu koja ne može biti predmet zapljene, u člancima 605. i dalje Zakona o parničnom postupku navodi se sljedeće (upućivanje na „sudskog službenika“ treba tumačiti kao upućivanje na tajnika):

Članak 605. Imovina koja ne može biti predmet zapljene

Ni u kojim okolnostima predmet zapljene ne može biti sljedeća imovina:

- 1) imovina koje je proglašena neotuđivom;
- 2) akcesorna prava koja se ne mogu odvojiti od glavnog prava;
- 3) imovina koja sama po sebi nema nikakvu vrijednost;
- 4) imovina koja je izričito proglašena imovinom koja ne može biti predmet zapljene u skladu s određenom pravnom odredbom.

Članak 606. Imovina dužnika koja ne može biti predmet zapljene

Predmet zapljene ne mogu biti ni sljedeći predmeti:

- 1) namještaj i predmeti za uporabu u domaćinstvu, kao i odjeća stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje, ili članova njezine obitelji, a koja se ne može smatrati suvišnom. Općenito, predmeti kao što su hrana, gorivo i sve ostalo što je po mišljenju suda neophodno za dostojanstven život dužnika i osoba koje uzdržava;
- 2) knjige i instrumenti koji su potrebni dužniku za obavljanje zanimanja, umjetničkog stvaralaštva ili zanata, pri čemu njihova vrijednost nije razmjerna iznosu potraživanog duga;
- 3) vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u obredima službeno priznatih vjeroispovijesti;
- 4) iznosi nad kojima je zakonom izričito zabranjeno izvršenje zapljene;
- 5) imovina i iznosi nad kojima se u skladu s ugovorima koje je ratificirala Španjolska ne smije izvršavati zapljena.

Članak 607. Zapljena plaća i mirovina

1. Nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihovi ekvivalenti koji ne premašuju iznos minimalne plaće izuzeti su od zapljene.

Izmjena uvedena Kraljevskim zakonodavnim dekretom br. 8/2011 od 1. srpnja 2011. o mjerama za pružanje potpore hipotekarnim dužnicima, koji je na snazi od 7. srpnja 2011.:

Članak 1. Izuzimanje minimalnih obiteljskih primanja od zapljene.

Ako u skladu s odredbama članka 129. Zakona o hipotekama (Ley Hipotecaria) cijena postignuta prodajom nekretnine za stanovanje koja je pod hipotekom nakon izvršenja povezanog s tim predmetnim dugom nije dostatna za podmirivanje osiguranog zajma, iznos izuzet od zapljene utvrđen u članku 607.

stavku 1. Zakona o parničnom postupku uvećat će se za 50 % i za dodatnih 30 % minimalne plaće po članu obitelji sve dok više ne primaju redovne prihode, nadnicu ili mirovinu iznad minimalnog iznosa. Za te potrebe, obiteljskom jedinicom smatra se bračni drug ili izvanbračni partner te preci i potomci u prvom stupnju koji žive s dužnikom.

Nadnice, plaće, naknade ili mirovine iznad minimalne plaće te, ako je primjenjivo, iznosi koji proizlaze iz primjene odredbe utvrđene u prethodnom stavku o zaštiti obiteljske jedinice, zaplijenit će se u skladu s ljestvicom iz članka 607. stavka 2. prethodno navedenog zakona.

2. Nadnice, plaće, naknade ili mirovine koje premašuju minimalnu plaću mogu se zaplijeniti u skladu sa sljedećom ljestvicom:

- 1) za prvi dodatni iznos, do iznosa koji je jednak dvostrukom iznosu minimalne plaće, 30 %;
- 2) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak trostrukom iznosu minimalne plaće, 50 %;
- 3) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak četverostrukom iznosu minimalne plaće, 60 %;
- 4) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak peterostrukom iznosu minimalne plaće, 75 %;
- 5) za svaki iznos koji premašuje prethodno navedeni iznos 90 %.

3. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje prima više od jedne plaće ili nadnice, sve se zbrajaju i od tog se iznosa samo jedanput oduzima dio nad kojim se ne izvršava zapljena. Isto će se tako nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihov ekvivalent bračnih drugova zbrojiti osim ako bračni drugovi imaju odvojenu imovinu, o čemu dokaz mora podnijeti sudski službenik.

4. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje ima uzdržavane osobe, sudski službenik može smanjiti postotke određene u točkama 1., 2., 3. i 4. ovog članka za od 10 % do 15 %.

5. Ako nadnice, plaće, mirovine ili naknade uključuju trajna ili privremena umanjenja javne prirode u skladu sa zakonodavstvom o porezu ili socijalnoj sigurnosti, neto iznos koji će dužnik dobiti nakon tih umanjenja bit će iznos koji se upotrebljava kao osnovica za određivanje iznosa koji se treba zaplijeniti.

6. Prethodni stavci ovog članka primjenjuju se i na dohodak od samostalnog obavljanja profesionalnih i komercijalnih djelatnosti.

7. Iznosi zaplijenjeni u skladu s tom odredbom mogu se prenijeti izravno na račun koji je prethodno odredila stranka koja zahtijeva izvršenje ako je sudski službenik odgovoran za izvršenje prethodno dao dopuštenje za to.

U tom slučaju, osoba ili tijelo koje izvršava zapljenu i posljedični prijenos, kao i stranka koja zahtijeva izvršenje, moraju obavješćivati sudskog službenika svaka tri mjeseca o poslanim i primljenim iznosima, uz iznimku svih tražbina koje može prijaviti stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje jer dug smatra potpuno isplaćenim, čime zapljena postaje ništavna, ili jer se umanjenja i prijenosi nisu provodili u skladu s odredbama sudskog službenika.

Nalog sudskog službenika kojim se dopušta izravan prijenos može se dovesti u pitanje izravnim ulaganjem žalbe za razmatranje pred sudom.

Imovina koja ne može biti predmet zapljene

Ni u kojim okolnostima predmet zapljene ne može biti sljedeća imovina:

- 1) imovina koje je proglašena neotuđivom;
- 2) akcesorna prava koja se ne mogu odvojiti od glavnog prava;
- 3) imovina koja sama po sebi nema nikakvu vrijednost;
- 4) imovina koja je izričito proglašena imovinom koja ne može biti predmet zapljene u skladu s određenom pravnom odredbom.

Imovina dužnika koja ne može biti predmet zapljene

Predmet zapljene ne mogu biti ni sljedeći predmeti:

- 1) namještaj i predmeti za uporabu u domaćinstvu, kao i odjeća stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje, ili članova njezine obitelji, a koja se ne može smatrati suvišnom. Općenito, predmeti kao što su hrana, gorivo i sve ostalo što je po mišljenju suda neophodno za dostojanstven život dužnika i osoba koje uzdržava;
- 2) knjige i instrumenti koji su potrebni dužniku za obavljanje zanimanja, umjetničkog stvaralaštva ili zanata, pri čemu njihova vrijednost nije razmjerna iznosu potraživanog duga;
- 3) vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u obredima službeno priznatih vjeroispovijesti;
- 4) iznosi nad kojima je zakonom izričito zabranjeno izvršenje zapljene;
- 5) imovina i iznosi nad kojima se u skladu s ugovorima koje je ratificirala Španjolska ne smije izvršavati zapljena.

Kad je riječ o zapljeni plaće i mirovine, Zakonom o parničnom postupku propisuju se sljedeće mjere opreza:

1. Nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihovi ekvivalenti koji ne prelaze iznos minimalne plaće (koji na godišnjoj osnovi utvrđuje vlada) izuzeti su od zapljene.

2. Nadnice, plaće, naknade ili mirovine koje premašuju minimalnu plaću mogu se zaplijeniti u skladu sa sljedećom ljestvicom:

- 1) za prvi dodatni iznos, do iznosa koji je jednak dvostrukom iznosu minimalne plaće, 30 %;
- 2) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak trostrukom iznosu minimalne plaće, 50 %;
- 3) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak četverostrukom iznosu minimalne plaće, 60 %;
- 4) za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak peterostrukom iznosu minimalne plaće, 75 %;
- 5) za svaki iznos koji premašuje prethodno navedeni iznos 90 %.

3. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje prima više od jedne plaće ili nadnice, sve se zbrajaju i od tog se iznosa samo jedanput oduzima dio nad kojim se ne izvršava zapljena. Isto će se tako nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihov ekvivalent bračnih drugova zbrojiti osim ako bračni drugovi imaju odvojenu imovinu, o čemu dokaz mora podnijeti sudski službenik.

4. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje ima uzdržavane osobe, sudski službenik može smanjiti postotke određene u točkama 1., 2., 3. i 4. ovog članka (članak 607. stavak 2. Zakona o parničnom postupku) za od 10 % do 15 %.

5. Ako nadnice, plaće, mirovine ili naknade uključuju trajna ili privremena umanjenja javne prirode u skladu sa zakonodavstvom o porezu ili socijalnoj sigurnosti, neto iznos koji će dužnik dobiti nakon tih umanjenja bit će iznos koji se upotrebljava kao osnovica za određivanje iznosa koji se treba zaplijeniti.

6. Prethodni stavci ovog članka primjenjuju se i na dohodak od samostalnog obavljanja profesionalnih i komercijalnih djelatnosti.

7. Iznosi zaplijenjeni u skladu s tom odredbom mogu se prenijeti izravno na račun koji je prethodno odredila stranka koja zahtijeva izvršenje ako je sudski službenik odgovoran za izvršenje prethodno dao dopuštenje za to.

U tom slučaju, osoba ili tijelo koje izvršava zapljenu i posljedični prijenos, kao i stranka koja zahtijeva izvršenje, moraju obavješćivati sudskog službenika svaka tri mjeseca o poslanim i primljenim iznosima, uz iznimku svih tražbina koje može prijaviti stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje jer dug smatra potpuno isplaćenim, čime zapljena postaje ništavna, ili jer se umanjenja i prijenosi nisu provodili u skladu s odredbama sudskog službenika.

Nalog sudskog službenika kojim se dopušta izravan prijenos može se dovesti u pitanje izravnim ulaganjem žalbe za razmatranje pred sudom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju nekretnina ili druge imovine koja se može upisati u registar, sud na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje može naložiti upis preventivne zapljene u odgovarajući javni registar (obično u imovinski registar koji je nadležan za nekretnine) radi jamčenja kasnijeg izvršenja.

U drugim slučajevima mogu se odobriti sljedeće mjere:

- novac: oduzimanje
- tekući računi: nalog za umanjenje izdan banci
- plaće: nalog za umanjenje izdan platitelju
- kamate i prihodi: platitelj ih umanjuje, njima se upravlja uz nadzor suda ili se plaćaju sudu
- vrijednosni papiri i financijski instrumenti: odbitak kamate na izvoru, obavijest koja se izdaje regulatoru burze ili sekundarnog tržišta (ako su vrijednosni papiri uvršteni na javno tržište) i obavješćivanje društva izdatelja
- ostala pokretna imovina: oduzimanje.

Nadalje, kako bi se osiguralo izvršenje, sve osobe te javna i privatna tijela moraju surađivati u skladu s mjerama izvršenja (uz upozorenje da ih se može kazniti novčanom kaznom ili pokrenuti postupak protiv njih zbog nepoštovanja suda ako se ne budu pridržavali tog zahtjeva). To znači da moraju dostaviti informacije koje se od njih zahtijevaju ili primijeniti predmetne mjere jamstva te moraju predati sudu sve dokumente i podatke koje posjeduju, bez ikakvih ograničenja osim onih koja proizlaze iz temeljnih prava ili ograničenja koja su izričito utvrđena zakonom u određenim slučajevima.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere izvršenja nemaju određeno trajanje; na snazi su do završetka izvršenja. Kad je riječ o tim mjerama, stranka koja zahtijeva izvršenje mora podnijeti zahtjev za relevantno izvršenje u svakom predmetu. Na primjer, zatražit će se održavanje dražbe u slučaju zapljene pokretne imovine ili nekretnina. Stranku koja zahtijeva izvršenje isplatit će se novcem prikupljenim dražbom. U drugim slučajevima, na primjer kad se nalog sastoji od izručenja nekretnine stranci koja zahtijeva izvršenje (kao što je prisilno iseljenje zbog neplaćanja najamnine), mjere izvršenja sastojat će se od vraćanja nekretnine u posjed stranci koja zahtijeva izvršenje nakon što stanar koji je prekršio ugovor bude prisilno iseljen iz te nekretnine.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Nije moguće uložiti žalbu protiv naloga kojim se odobrava izvršenje. Međutim, dužnik može uputiti prigovor nakon primanja obavijesti o izvršenju. U tom će se slučaju provesti navedeni postupak prigovora. Prigovor se može temeljiti na osnovanim razlozima ili na postupovnim pogreškama. Osnove za prigovor razlikuju se ovisno o ispravi koju se izvršava (kako je navedeno u člancima 556. i dalje Zakona o parničnom postupku, ovisno o tome je li riječ o postupovnoj odluci koju donosi sudac ili tajnik, arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju; najvećim sankcijama određenima u kaznenim postupcima povezanim s prometnim nezgodama; ispravama navedenima u članku 517. točkama 4., 5., 6. i 7. Zakona o parničnom postupku, kao i drugim izvršivim ispravama iz članka 517. stavka 2. točke 9. Prigovor koji se temelji na pretjeranom zahtjevu i prigovor koji se temelji na postupovnim pogreškama uređeni su člankom 558. odnosno člankom 559. Zakona o parničnom postupku. Treba napomenuti da je moguće da je sud prethodno naveo neke od tih razloga na vlastitu inicijativu (ako sud smatra da je neka od klauzula iz izvršive isprave koju čine ovjerene javne isprave, instrumenti ili potvrde možda nepravedna, potrebno je djelovati po službenoj dužnosti saslušanjem stranaka u pogledu tog pitanja i donošenjem sudske odluke nakon toga). Stranke mogu podnijeti žalbu protiv naloga koji je izdao prvostupanjski sud kao odgovor na osnovu prigovora. Žalbu će razmotriti odgovarajući pokrajinski sud (*Audiencia Provincial*).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Postoji mogućnost da mjere izvršenja isteknu. Stoga mjera izvršenja koja se temelji na sudskoj presudi ili odluci, kojom tajnik odobrava pravno rješavanje zahtjeva ili sporazum postignut tijekom postupka, ili na arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju, istječe ako se odgovarajući zahtjev za izvršenje ne podnese u roku od pet godina od trenutka kad presuda ili odluka postane pravomoćna (članak 518. Zakona o parničnom postupku).

Postoji i razdoblje čekanja prije pokretanja izvršenja postupovnih odluka (koje provodi sudac ili tajnik) ili arbitražnih odluka ili sporazuma o mirenju. To je razdoblje uvedeno kako bi dužnik mogao dobrovoljno postupiti u skladu s nalogom, čime se izbjegava potreba da osoba koja bude uspješna u postupku podnosi zahtjev za izvršenje. U skladu s time, neće se izdavati nalog za izvršenje postupovne ili arbitražne odluke ili sporazuma o mirenju u roku od 20 dana od datuma kad odluka postane pravomoćna ili kad odluka za odobravanje sporazuma ili njegovo potpisivanje bude dostavljena dužniku (članak 548. Zakona o parničnom postupku). Krajnji je cilj tog razdoblja čekanja potaknuti dobrovoljni pristanak dužnika.

Kao što je prethodno objašnjeno u odjeljku 4.1., radi zaštite dužnika Zakonom o parničnom postupku propisuje se da se nad određenom imovinom ne može izvršiti zapljena te se propisuju kvantitativna ograničenja koja su razmjerna zapljeni plaća, nadnica, naknada ili mirovina.

Dražba imovine, prodaja najboljem ponuđaču mora se izvršiti za najmanje iznose u odnosu na procijenjenu vrijednost imovine ili iznosa duga. Ta su ograničenja radi zaštite dužnika veća ako se dužnikovo uobičajeno boravište stavlja na dražbu (članci 670. i 671. Zakona o parničnom postupku).

Zakonom o parničnom postupku propisuje se i da se, općenito, izvršenje kamate na glavnici duga i postupovni troškovi ne smiju provoditi za iznos koji premašuje 30 % glavnice (članak 575. Zakona o parničnom postupku).

Kad se izvršenje provodi nad uobičajenim boravištem, troškovi koji se potražuju od dužnika ne smiju premašivati 5 % iznosa navedenog u zahtjevu za izvršenje (članak 575. Zakona o parničnom postupku).

U slučaju zapljene nekretnina pod hipotekom i dužnika čija je socijalna i financijska situacija posebno osjetljiva, prisilno iseljavanje s uobičajenog boravišta odgađa se.

U skladu s člancima od 55. do 57. Zakona o nesolventnosti (*Ley Concursal*), pojedinačni nalozi za izvršenje ne mogu se izdati protiv trgovačkih društava koja su proglasila stečaj, s obzirom na to da sudac u stečajnom postupku ima iznimnu nadležnost u pogledu izvršenja nad nesolventnom strankom; svrha je toga spriječiti pristranost u odnosu prema vjerovnicima.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 20/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.